

Ο έφηβος κατά την διάρκεια της εφηβείας έχει στόχο να δημιουργήσει τη **δική του ταυτότητα**.

Αν αυτό, για οποιοδήποτε λόγο, δεν γίνει τότε το παρακάτω που είναι η επιλογή σπουδών, επαγγέλματος, η συναισθηματική δέσμευση με ένα άλλο άτομο κλπ γίνεται **δύσκολη υπόθεση**

Προκειμένου λοιπόν ο έφηβος να βοηθηθεί αποτελεσματικά σε αυτή τη διαδικασία χρειάζεται την παρέα των συνομηλίκων. Μέσα από αυτή θα αμφισβητήσει με όλους τους τρόπους την οικογένεια του (χωρίς ποτέ να πάψει να την αγαπά- απλά θα αλλάξει ο τρόπος) και θα στραφεί στον έξω κόσμο. Στο δικό του διαφορετικό κοινωνικό σύνολο, όπου **θα ενταχθεί και θα αισθάνεται ότι ανήκει, με άλλους κανόνες και άλλους νόμους θα βρει τον καινούργιο ενήλικο «εαυτό» του.**

Έτσι κάπως μέσα από τη παραπάνω διαδικασία, γεννιούνται οι καινούργιες ιδεολογίες, η καινούργια γλώσσα, οι νέοι τρόποι συμπεριφοράς. Θα μας ανησυχούσε πολύ αν ένας έφηβος δεν έχει «παρέα», «παρεάκι», «φίλους συνομηλίκων». Επίσης, θα ήταν καλό να διαλέγει καλές «παρέες».

Η επιλογή των φίλων, η αφοσίωση και η δέσμευση χωρίς να καταντά εξάρτηση, δηλώνει την ικανότητα του εφήβου να δεσμευτεί σε ένα στόχο, σε ένα όνειρο, στη μελλοντική δική του οικογένεια.

Ας βοηθήσουμε λοιπόν, εμείς οι γονείς τους εφήβους να γίνουν δυνατοί ενήλικες, ικανοί να ζήσουν τη δική τους ζωή έχοντας για οδηγό πάντα τη δική μας ζωή.